

עין משפט
גר מצוה

70

[illegible][illegible]

בקיטתא דבי רב, חדר
יוצא החדרה מתרמין
ועאל לקיטונא (בראשית
מג): ר"ב סבר אין פותחין
בחדשה. אלא לרין למטא
פסחא לעקור הגדר מעיקרו
הלכך יד ונתעטף ליטב
בלימה כמו דין: חזי סר
האי שרבנן ב"ר, כמה הם
מקפידין על נודרי נדרים:

גדרים שדורים עמד במקום עבר הוא
[א] וסיפא קמי דנהי דהפסרה בעיא לשון
הכלל בלבו קיים לא גרעו הי לשיטת מקיים
העניין לא יאמר אדם לאספסוף שבסמך מופר
הוא דאם רבין דאמר לא טלי אכלי
בטלנו כלכו. דאע"ג דאמר לא טלי
האויזא הפסרה בשפחיו: אחד זה
שמי דבך ברייתא נמי אאידך קיימא.
ג' לערב בחול רבין שיוזא בשפחיו.
ג' לא אחד זה ואחד זה מנבט כלכו
דדורי דאמרין לעיל לפוס פירוש במרס
מבטיח וזה לא קושאס היה דבי אמר
שכלל מהני דנהי דאזי אפסד שדוריו
כלכו ומזיא בשפחיו לשון גרוע דהיינו
ג' מה השינוי מה הכרח"ד ז"ל. וכן קמי
בחול כרץ למימר הכי דהא אמרי ג"ה
קאמר: אמר ר' יוחנן הכס שאמר
הפסרה ובמדרג (ו) ולשון חסד דהיינו מומר לין
ואתו חולין ובחולין מומר שייך למימר בזה
ובירושלמי

י' לא יאמר אדם לאשתו בשבת מופר לייב
אלא אומר לה טלי ואכלי טלי ושתי והגדר בטלי
כלבו תניא בש"א בשבת מבטל כלבו בחול
ואחד זה מבטל כלבו ואין צריך להוציא בשפת
ועל ובעל שאמר בלשון חכם לא אמר כלום ד
בעל מתיר שיכול ומה חכם שאין מפר מתיר
זה נדר לא אחר כלום דהפירה לשון מפורש צריך וכו' קמתי
הכי כגון ונראה צעני דעמא דמילתא דכיון דמילא לקמין
כלבו אינו מופר ק"ח כשהוא מוילא בשפתיו לך שיהא לשוני דר
הא דלסרין למימר הכי לאו משום גזירה דהימר נדרים
אלא טעמא דמילתא דכיון דלפשר לשוני משניין ולרין
נעל: ונחול מוילא בשפתיו. אם נדרה בחול לך
כו ואין צריך להוציא בשפתיו כיון שאמרת לה טלי ואכלי טלי
ויכולה אהדרה בשבת ק"ח דהיי דהאמת משתריב צבית
דקאמרי צ"ה אלא ודאי לא גרס לערב. ומקשו הכא היכי
כלי טלי ושתי מי עדיף [הא] לישנא מחין כאן נדר ולי אפשי
שאני החם שלא נעלו כלבו תניא לקמין דהפירה כל
לא אחר לה טלי ואכלי טלי ושתי אכל היכא דלמר לה הכי
כל לה היכא דלמר לה טלי ואכלי טלי ושתי מיהא שלא נדר
ומתקפות. ויש לרמב"ם ז"ל כן דרך אחרת שאני מחזור
ת מופר לייב בטל לייב דרך שאמר לה בחול לאו למימר
ואכלי ונעל כלבו כגון אלא דרך שהוא רגיל לומר לה
יון חכם שאמר מתיר לך. לשון בעל מפורש הוא בכתוב דהיינו לש
א עשה דכריו מולין ודרשין [מגילה:]. אכל אחרים מוחלין לו שטו

ולומר אי אפשי בהן אי גמי דאמר לה
שסגדרת קאמר ואשכחן טובא דכוותיה אי
שפורסו בהקמה בחד מהק' לישי דמי
ישיב אכל בפסרה כיון דקיי"ל (קמט עט.)
ישיב טבל לוי דרך שומר לה בחול
השבת הוא ואפילו בשאלה שר
אכלי' ריץ שיאמר בלבו שיא' ה'
ואחד שבת בחול שול מבטל
אחיד דגרסי' ולעבר שחול מואיד
אלא נהירא לה הכי מתי אחד ז' ואחד
ל' להויא בשפתיו נהי דאמר לה טלי
בכתבני דבהיל דלא מהני בפסרה וכו'
הפר בלבו אינו מופר ה"מ היכא
קאין ונדר לא מהני טפי עדיף בטל
אי אפשי שחורוי ואין ונדר כן בעל
בכרייתא דלעיל לא יאמר אדם לאשמו
דינן שבת דין בחול כל שומר לה ט'
לשון בעל. דהייט מופר לין ובעל שומר
שמתעב ליה מדכתיב לא יחל דברו (ס'
ישם הם מסביר דמנין לנו לתקן ולא שקיל וטרי

הר"א ממ"ץ פי' דעלי ואל
הייא הפרה ולכך א"ר יוחנן
בע"ז. כלשון הפרה לא אומר